

Østre Landsret
Præsidenten

Den 13 SEP. 2011
J.nr. 40A-ØL-43-11
init.:maa

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10,
1216 København K.

Justitsministeriet har ved brev af 3. august 2011 (sagsnr. 2011-730-1367) anmodet om en eventuel udtalelse over udkast til forslag til lov om straffuldbyrdelsesloven (Revision af straffuldbyrdelsesloven).

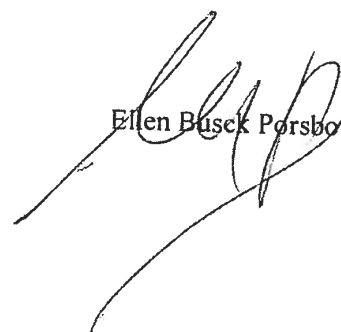
I den anledning skal jeg meddele, at ministeriets henvendelse ikke giver anledning til at fremkomme med bemærkninger.

Denne udtalelse sendes alene elektronisk til jm@jm.dk

Med venlig hilsen

Bent Carlsen

Ellen Busck Porsbo

Vestre Landsret
Præsidenten

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

J.nr. 40A-VL-43-11
Den 26/08-2011

Justitsministeriet har ved brev af 27. juli 2011 anmodet om en udtalelse om et udkast til forslag til lov om ændring af straffuldbyrdsloven (Revision af straffuldbyrdsloven).

I den anledning skal jeg meddele, at udkastet ikke giver landsretten anledning til at fremkomme med bemærkninger.

Dette svar sendes alene elektronisk og til jm@jm.dk med kopi til bl.a. Domstolsstyrelsen.

Der henvises til sagsnummer 2011-730-1367.

Med venlig hilsen

Bjarne Christensen

26 AUG. 2011

Justitsministeriet
Lovafdelingen

2011 NR. 730-1367

Ebru Abay

Fra: Rasmus Foged [RasmusFoged@Shret.dk]

Sendt: 5. august 2011 15:42

Til: Justitsministeriet

Cc: 'Domstolsstyrelsen'

Emne: SV: Høring over udkast til forslag til lov om ændring af straffuldbyrdelsesloven (Revision af straffuldbyrdelsesloven)

Fil Justitsministeriet

Jeg kan oplyse, at Sø- og Handelsretten ikke har bemærkninger i anledning af udkastet.

Med venlig hilsen

Rasmus Foged
Administrationschef
Direkte: + 45 33 47 92 05
Mobil: + 45 22 46 69 15
RasmusFoged@Shret.dk

**Sø- og Handelsretten
Administrations- og Serviceafdelingen**

Bredgade 70
1260 København K.
Tlf.: + 45 33 47 92 22
Fax: + 45 33 47 92 82
www.shret.dk

Fra: Justitsministeriet [mailto:jm@jm.dk]

Sendt: 21. juli 2011 08:38

Til: 'post@shret.dk'; 'Retten på Bornholm'; 'Retten i Hillerød'; 'Retten i Helsingør'; 'Retten i Kolding'; 'Post@VestreLandsret.dk'; 'Retten i Glostrup'; 'Retten i Randers'; 'Retten i Nykøbing'; 'Retten i Lyngby'; 'Retten i Horsens'; 'Retten i Holstebro'; 'Retten i Herning'; 'Retten i Esbjerg'; 'Retten i Holbæk'; 'Retten i Hjørring'; 'Retten i Sønderborg'; 'Retten på Frederiksberg'; 'Retten i Svendborg'; 'Retten i Roskilde'; 'Praesident@OestreLandsret.dk'; 'Retten i Viborg'; 'Københavns Byret'; 'Retten i Aalborg'; 'Retten i Århus'; 'Retten i Odense'; 'Retten i Næstved'

Emne: Høring over udkast til udkast til forslag til lov om ændring af straffuldbyrdelsesloven (Revision af straffuldbyrdelsesloven)

JUSTITS

Justitsministeriet

Tlf.: 7226 8400
Mail: jm@jm.dk

Slotsholmsgade 10
1216 København K
7226 8400
www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Justitsministeriet
Lovafdelingen 20. juli 2011, 730-1367

Akt. nr. 4
de 44)

08-08-2011

Københavns Byret

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Strafferetskontoret
Slotholmsgade 10
1216 København K

Præsidenten
Domhuset, Nytorv 25
1450 København K.
Tlf. 33 44 80 00
Fax 33 44 84 88
CVR 21 65 95 09
administration.kbh@domstol.dk
J. nr. 9099.2011.43

Den 1. september 2011

Ved en mail af 21. juli 2011 har Justitsministeriet anmodet om en udtalelse over udkast til forslag til lov om ændring af straffuldbyrdsloven (Revision af straffuldbyrdsloven).

Jeg skal i den anledning på byretspræsidenternes vegne oplyse, at forslaget ikke giver byretterne anledning til at fremkomme med bemærkninger.

Der henvises til j.nr.2011-730-1367.

Med venlig hilsen

Søren Axelsen

Domstolsstyrelsen

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Strafferetskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Store Kongensgade 1-3
1264 København K
Tlf. +45 70 10 33 22
Fax +45 7010 4455
post@domstolsstyrelsen.d
CVR nr. 21-65-95-09
EAN-nr.5798000161184

J. nr. 2011-4101-0059-3
Sagsbeh. Marianne Ploug
Dir.tlf. +45 99 68 42 26
Mail mapl@domstolsstyrelsen.dk

1. september 2011

Høring over udkast til udkast til forslag til lov om ændring af straffuldbyrdelsesloven (Revision af straffuldbyrdelsesloven)

Ved brev af 21. juli 2011 har Justitsministeriet anmodet Domstolsstyrelsen om en udtalelse om udkast til udkast til forslag til lov om ændring af straffuldbyrdelsesloven.

I den anledning kan jeg oplyse, at Domstolsstyrelsen ikke har bemærkninger til udkastet.

Med venlig hilsen

Marianne Ploug

Ebru Abay

Fra: Lisbeth Feldvoss Klusmann [LFK@procesbevillingsnaevnet.dk]

Sendt: 8. august 2011 14:27

Til: Justitsministeriet

Emne: Høringssvar - sagsnr. 2011-730-1367

Justitsministeriet ved Ole Hasselgaard har ved brev af 21. juli 2011 anmodet Procesbevillingsnævnet om en udtalelse til udkast til forslag til lov om ændring af straffuldbyrdelsesloven.

I den anledning kan det oplyses, at Procesbevillingsnævnet ikke har bemærkninger hertil.

Med venlig hilsen

Lisbeth Feldvoss
Chefkonsulent

Justitsministeriet
Lovafdelingen

2011 111,730 - 1367

Akt.nr. 6

08-08-2011 16:1

Justitsministeriet
Lovafdelingen, Strafferetskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

DATO 22. august 2011

JOURNAL NR.

RA-2011-510-0017

BEDES ANFORT VED SVARSKRIVELSE

SAGSBEHANDLER: JSB

RIGSADVOKATEN

FREDERIKSHOLMS KANAL
1220 KØBENHAVN K

TELEFON 33 12 72 00
FAX 33 43 67 10

Ved e-mail af 21. juli 2011 (j.nr. 2011-730-1367) har Justitsministeriet sendt udkast til forslag til lov om ændring af straffuldbyrdelsesloven og retsafgiftsloven (Revision af straffuldbyrdelsesloven) med anmodning om en udtalelse.

I den anledning skal jeg meddele, at lovudkastet ikke giver mig anledning til bemærkninger.

Med venlig hilsen

Jørgen Steen Sørensen

Jmt. modt.

12 AUG. 2011

Akt.nr. 6

J.nr. SA1-2011-601-0004

Sagsbehandler: BBJ

+ bilag

Sendes tilbage til **Justitsministeriet**, idet jeg ikke har bemærkninger til udkastet.

Foreningen af Statsadvokater,
den 11. august 2011

Lise-Lotte Nilas

15 AUG. 2011

Justitsministeriet
Lovafdelingen

2011 NR. 730 -1367

FORENINGEN AF OFFENTLIGE ANKLAGERE

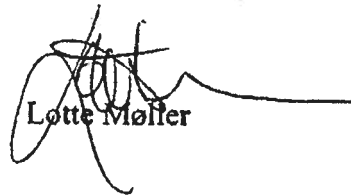
Horsens 1. september 2011

Justitsministeriet
Strafferetskontoret
Slotholmsgade 10
1216 København K.

Justitsministeriet har fremsendt udkast til forslag til lov om ændring af straffuldbyrdsloven (Revision af straffuldbyrdsloven) med anmodning om en udtalelse.

Foreningen af Offentlige Anklagere har ingen bemærkninger til det fremsendte forslag.

På foreningens vegne

Lotte Møller

Jmt. modt.

11 AUG. 2011

POLITI

Akt.nr. 8

Justitsministeriet
Strafferetskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

10 AUG. 2011

J.nr.: 2011-005-581 / MCO 1-11
Sagsbehandler: MCO

NATIONALT
EFTERFORSKNINGSCENTRE

Juridisk sekretariat
Polititorvet 14
1780 København V

Telefon: 3314 8888
Telefax: 4515 0006

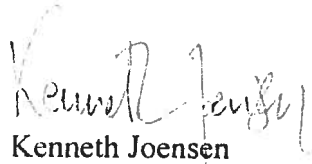
E-mail: politafd@politi.dk
Web: www.politi.dk

Justitsministeriet har ved brev af 21. juli 2011 anmodet Rigspolitiet om en udtalelse vedrørende et udkast til forslag til lov om ændring af straffuldbyrdelsesloven (Revision af straffuldbyrdelsesloven).

Det kan i den forbindelse oplyses, at Rigspolitiet ikke har bemærkninger hertil.

Der henvises til Justitsministeriets sagsnr. 2011-730-1367.

Med venlig hilsen

Kenneth Joensen
vicepolitimester

Jmt. modt.
25 AUG. 2011

2011-731-0

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Journalnr. 2011-00562
24. august 2011
HB/mk

Vedrørende – Høring til Udkast til Forslag til Lov om ændring af straffuldbyrdsloven og retsafgiftsloven

Justitsministeriets har i skrivelse af 21. juli 2011 anmodet om Politiforbundets eventuelle bemærkninger til ovennævnte forslag.

I den anledning kan det oplyses, at Politiforbundet ikke har bemærkninger til forslaget.

På forbundets vegne - og med venlig hilsen

Hans Bundesen
Sekretariatsleder

KRIMINALFORSORGSFORENINGEN

Tilsluttet FTF og Statstjenestemændenes Centralorganisation af 2010

Kriminalforsorgsforeningen

KFF Postboks 5

2650 Hvidovre

Kff@Kff.dk

www.Kriminalforsorgsforeningen.dk

Justitsministeriet
Strafferetskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

KFF, den 28. august 2011.

Vedr.: Høringssvar over udkast til forslag til lov om ændring af straffuldbyrdelsesloven. (Revision af straffuldbyrdelsesloven)

Kriminalforsorgsforeningen skal indledningsvis bemærke, at vi finder, at der forestår et større behov, der ligger uden for denne revision af straffuldbyrdelsesloven, for at revidere loven, således at selve straffen i højere grad tilrettelægges og fuldbyrdes med sigte på, at den løsladte støttes og motiveres til et liv uden kriminalitet.

I den sammenhæng finder vi det nødvendigt at inddrage hverdagen i fængslet. Indsatte finder ikke sjældent opholdet aldeles kedeligt, og alt for mange vælger at indtage narkotiske stoffer for blandt andet at glemme tiden i fængsel. Straffuldbyrdelsesloven bør også danne rammen om en afsoning, der sikrer, at indsatte understøttes og reelt motiveres til at deltage f.eks. kompetencegivende undervisnings- og uddannelsesaktiviteter, misbrugsbehandling og beskæftigelse, hvor egentlige erhvervsfaglige kompetencer tilegnes. Straffuldbyrdelsesloven bør ligeledes indrettes så udslusningen påbegyndes langt tidligere. Der bør bredt set ses på incitamenter og erfaringer, der understøtter, at indsatte recidiv mindskes.

I nærværende forslag om ændring af straffuldbyrdelsesloven finder Kriminalforsorgsforeningen det betænkeligt, at 'nærhedsprincippet' foreslås udtyndet. Vi anbefaler, at den kommende indsatte altid høres dersom afsoningen påtænkes iværksat i anden landsdel end hvor pågældende har hjemmehørende.

Det kan ikke udelukkes, at praksis allerede har udviklet sig således, at nærhedsprincippet for dømte med både kortere og længere straffe allerede i et omfang viger til fordel for Kriminalforsorgens udnyttelse af kapaciteten.

Kriminalforsorgsforeningen skal anbefale, at for så vidt antallet af deltagere til gudstjenester begrænses, gennemføres der flere gudstjenester.

Kriminalforsorgsforeningen finder det ikke alene betænkeligt, men også som en glidebane, at retten og pligten til beskæftigelse begrænses. Manglende muligheder beskæftigelse omtales som værende kortvarige og undtagelsesvise. Det er vores indtryk, at det ikke kun er i arresthusene, men også delvist i fængslene, at der ikke til- og udbydes den nødvendige beskæftigelse, derunder undervisning. Vi skal stærkt fraråde ændringer i straffuldbyrdeslovens §§ 38-42 og i stedet opfordre til, at eksempelvis undervisningsområdet tilføres ressourcer, hvilket som oftest også udgør en mere kvalitativ beskæftigelse.

Alle tænkte scenarier kan ingenlunde gennemgås her. I stedet anbefales en analyse af området, således at beskæftigelsessituationen i videst muligt omfang sikres for varetægtsfængslede og afsonere, der tager ophold forskellige typer af kriminalforsorgens institutioner.

Kriminalforsorgsforeningen finder det generelt skadeligt, at børn tager ophold i fængsler. Dette uanset om der er tale om mindre børn af indsatte, eller børn under 18 år.

Som alternativ til det foreslåede, skal det anbefales at undersøge mulighederne for etablering af afsoning under mere skærmede forhold, så helt små børn ikke eksponeres unødigt for det almindelige fængselsliv. Til dette formål kan yderligere anvendelse af afsoning i Kriminalforsorgens pensioner anbefales.

Med venlig hilsen

KRIMINALFORSORGSFORENINGEN
John Hattig

Randi Graabek

2011-731-000

Fra: Henrik Egelund Nielsen [hen@socialrdg.dk]
Sendt: 31. august 2011 16:34
Til: Justitsministeriet
Emne: SV: Høring over udkast til udkast til forslag til lov om ændring af straffuldbyrdsesloven (Revision af straffuldbyrdsesloven)

Til Ole Hasselgaard:

Dansk Socialrådgiverforening har ingen kommentarer til høringen om lovforslag vedr. straffuldbyrdsesloven.

Med venlig hilsen

Henrik Egelund Nielsen
Socialpolitisk koordinator

D +45 3338 6170 · M +45 4018 2517

Dansk Socialrådgiverforening
Toldbodgade 19 B · DK 1253 København K
T 7010 1099 · ds@socialrdg.dk · www.socialrdg.dk

Fra: Justitsministeriet [<mailto:jm@jm.dk>]
Sendt: 21. juli 2011 08:40
Til: samfund@advokatsamfundet.dk; sl@sl.dk; dsr@dsr.dk; dj@journalistforbundet.dk; foa@foa.dk; redbarnet@redbarnet.dk; Hanne Margrethe Duus (304hmd); dommerforeningen@gmail.com; charlotte.vangsgaard@rh.regionh.dk; \$Retslaegeraadet (956retslaegeraadet); hoeringer@dommerfm.dk; dkr@dkr.dk; post@procesbevillingsnaevnet.dk; Dansk Socialrådgiverforening; dp@dp.dk; kff@kff.dk; krim@krim.dk; sa1@ankl.dk; ledelsessekretariat@politi.dk; amnesty@amnesty.dk; bjorn.elmquist@advokathca.dk; brd@brd.dk; Anne Marie Heckscher (205amh); ff@faengselsforbund.dk; mail@politiforbundet.dk; rigsadvokaten@ankl.dk; gat001@politi.dk; mail@danskeadvokater.dk; dadl@dadl.dk; jka001@politi.dk; regioner@regioner.dk; post@retssikkerheds-fonden.dk; medierne@medierne.dk; Jeppe Ellegaard; bsf@boernesagen.dk; center@humanrights.dk; ast@ast.dk; fsd@rk.dk; bkf@bkchefer.dk; er@homannlaw.dk; kl@kl.dk; Annelise Brok (306alb); ast@ast.dk
Emne: Høring over udkast til udkast til forslag til lov om ændring af straffuldbyrdsesloven (Revision af straffuldbyrdsesloven)

JUSTITS

Justitsministeriet

Tlf.: 7226 8400
Mail: jm@jm.dk

Slotsholmsgade 10
1216 København K
7226 8400
www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Advokatrådet

ADVOKAT
SAMFUNDET

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10

1216 København K

jm@jm.dk

KRONPRINSESSEGADE
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50

DATO: 15-08-2011
SAGSNR.: 2011 - 3004
ID NR.: 133943

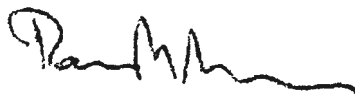
**Høring - udkast til forslag til lov om ændring af straffuldbyrdelsesloven
(Revision af straffuldbyrdelsesloven)**

Ved e-mail af 21. juli 2011 har Justitsministeriet anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte udkast.

Advokatrådet skal henvise til rådets høringssvar om revision af straffuldbyrdelsesloven afgivet den 16. marts 2011. Høringssvaret vedlægges.

Endvidere skal Advokatrådet bemærke, at indsattes ret til uovervåget kontakt med sin forsvarer er en så overordnet og principiel rettighed, at bestemmelsen om indsattes ret til at føre ukontrollerede telefonsamtaler med forsvareren i verserende straffesager med fordel kunne fremgå direkte af straffuldbyrdelseslovens § 57.

Med venlig hilsen

Rasmus Møller Madsen

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

raj@jm.dk
c.c.: jau@jm.dk

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50

DATO: 16-03-2011
SAGSNR.: 2011 - 379
ID NR.: 44875

Høring - Revision af straffuldbyrdsloven

Ved e-mail af 25. januar 2011 har Justitsministeriet anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte udkast.

Advokatrådet har følgende bemærkninger:

Straffuldbyrdsloven, der indeholder en række overordnede og principielle retningslinjer for fuldbyrdelsen af straf indeholder adskillige bemyndigelsesbestemmelser, der udmønter den praktiske regulering af straffuldbyrdsloven. De problemstillinger, som har konkret betydning for dømte i straffesager, løses sjældent med afsæt i straffuldbyrdsloven, men med afsæt i en af de mange tilhørende bekendtgørelser. Der er således samlet set tale om et omfattende lovgivningskompleks.

Advokatrådet finder umiddelbart, at regelgrundlaget for strafafsoningen er tilstrækkeligt præcist, og at der er teknisk balance mellem loven og de mange administrative forskrifter på området, så de domfældte – i alt fald formelt set – kan forudberegne deres retsstilling i forbindelse med fuldbyrdelse af straffen.

Imidlertid finder Advokatrådet, at det i praksis kan være ganske uoverskueligt – navnlig for det klientel, der omfattes af reguleringen – at overskue denne. I forbindelse med overvejelser om en revision kan det derfor overvejes, om reguleringen kan forenkles.

Advokatrådet har ikke indenfor den angivne høringsfrist mulighed for at iværksætte en større gennemgang af straffuldbyrdsloven. Advokatrådet finder imidlertid, at der kan angives nogle områder, hvor der er behov for at foretage en nærmere evaluering og vurdering af, om straffuldbyrdslovens regler er hensigtsmæssige og om de i praksis giver det forudsatte resultat.

Advokatrådet finder det tvivlsomt, hvorvidt de indsatte reelt – trods de velregulerede formelle rammer – sikres tilstrækkelig gode fysiske rammer for straffuldbyrdelsen.

Advokatrådet skal endvidere fremhæve, at det fremgår af Kriminalforsorgens vision for resocialisering, at Kriminalforsorgen skal medvirke til at begrænse kriminaliteten gennem målrettede, effektive og meningsfyldte aktiviteter for de indsatte, og at aktiviteterne skal tilrettelægges, så de indsatte får mulighed for at udvikle ansvarlighed, selvrespekt, selvtillid og kompetencer, og så de støttes og motiveres til et liv uden kriminalitet.

Det fremgår imidlertid af kriminalforsorgens statistikker, at der i 2010 var et gennemsnitligt belæg i fængslerne på over 96 % hele året. En sådan overbelægning og det deraf følgende pres på personalet og de indsatte, smitter efter Advokatrådets vurdering i praksis negativt af på de indsattes afsoningsforløb og mulighed for resocialisering.

Efter Advokatrådets opfattelse kan der derfor være grund til nærmere at vurdere, om de lovgivningsmæssige rammer sikrer tilstrækkeligt fokus på recidivforebyggelse i tråd med Kriminalforsorgens vision. Navnlig kan der være grund til at overveje behovet for en styrket indsats på områderne uddannelse, beskæftigelse og bekæmpelse af narkotikaproblemer. Endvidere kan der som nævnt være grund til at se på de fysiske rammer, der generelt fremstår som nedslidte og visse steder uegnede.

Advokatrådet er opmærksom på, at regeringen i 2010 besluttede at udarbejde en analyse af Kriminalforsorgens kapacitet og sikkerhed for at få overblik over, hvilke udfordringer, Kriminalforsorgen står overfor, og hvad der kan gøres for at løse dem, og at der i 2011 tilføres yderligere ressourcer, der skal bruges til at løse akutte sikkerhedsmæssige problemer.

Advokatrådet finder, at der som supplement til en sådan analyse og i lyset af den iværksatte høring over straffuldbyrdelsesloven – forinden der eventuelt foretages ændringer af straffuldbyrdelsesloven – bør gennemføres en undersøgelse af straffuldbyrdelseslovens anvendelse og funktion i praksis. Der kunne eventuelt nedsættes en arbejdsgruppe bestående af aktører med forbindelse til straffuldbyrdelsen, herunder socialrådgivere, dommere, advokater, anklagemyndigheden, repræsentanter fra retssystemet, ombudsmanden og Kriminalforsorgen. Advokatrådet deltager naturligvis meget gerne i en sådan arbejdsgruppe.

Arbejdsgruppen kunne belyse de ovennævnte problemstillinger omkring uddannelse, beskæftigelse og narkotika-problemer samt en række andre områder og komme med forslag til, hvordan eksempelvis resocialisering af kriminelle kunne styrkes.

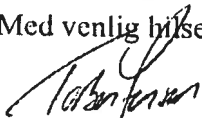
For så vidt angår administrationen af de nugældende regler, ses der lejlighedsvis at være vanskeligheder med at overholde fristerne i straffuldbyrdelsesloven og tilhørende bekendtgørelser, når reglerne skal anvendes i samspil med andre regler,

eksempelvis udlændingelovens regler. Her tænkes særligt på reglerne omkring prøveløsladelse af udlændinge, hvor også reglerne i udlændingeloven skal iagttages.

Lovteknisk bemærkes, at det i forbindelse med en revision af straffuldbyrdelsesloven kan overvejes at overføre straffelovens bestemmelser om prøveløsladelse til straffuldbyrdelsesloven, således at der skabes en klar opdeling mellem reguleringen af ansvars- og sanktionsspørgsmål i straffeloven og straffuldbyrdelsesspørgsmål i straffuldbyrdelsesloven. Særligt straffelovens § 38, 39, 40 a samt 41 synes med fordel at kunne inkorporeres i straffuldbyrdelseslovens kapitel 14.

Endeligt bemærkes, at der for så vidt angår fuldbyrdelse af straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol, jf. straffuldbyrdelseslovens kapitel 13 a, efter Advokatrådets opfattelse synes at være anledning til at drøfte muligheden for en udvidelse af ordningen, idet denne tilsyneladende fungerer tilfredsstillende for de involverede parter og samtidig må antages at bidrage til frigivelse af ressourcer, som kan anvendes på problemstillingerne anført ovenfor.

Med venlig hilsen

Torben Jensen

LANDSFORENINGEN AF
FORSVARSAADVOKATER

Jmt. modt.
29 AUG. 2011

FORMAND:
HENRIK STAGETORN
ST. STRANDSTRÆDE 21
1255 KØBENHAVN K
TLF. 33 12 46 71
FAX 33 12 84 45
E-MAIL: HS@SWLP.DK

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Strafferetskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 Kbh. K

SEKRETARIAT:
AMAGERTORV 11, 3.
1160 KØBENHAVN K
TLF. 33 15 01 02
GIRO 735 02 01
E-MAIL: ER@HOMANNLAW.DK

Amagertorv 11
26. august 2011
ER/ER

Vedr.: Sagsnr. 2011-730-1367. Høring over udkast til forslag til lov om ændring af straffuldbyr-
delsesloven (Revision af straffuldbyr-delsesloven).

Ministeriet har med mail af 21. juli 2011 fremsendt ovennævnte høring og anmodet Landsforenin-
gen af Forsvarsadvokater om en udtalelse, der skal foreligge senest den 1. september 2011.

Materialet har været forelagt Landsforeningens bestyrelse, der har bemærkninger til enkelte af
punkterne i forslaget.

Pkt. 3, forslagets § 35, stk. 1, nr. 2, hvorefter man kan nægte bestemte indsatte adgang til gudstjeneste,
kan bestyrelsen ikke tiltræde. Det er ikke det samme at se gudstjenesten via internt tv. En væsentlig del af
gudstjenesten er fællesskabet med andre. Hvis tilstrømningen er særlig stor, kunne man jo overveje at
holde flere gudstjenester samme dag. Behovet herfor kunne afdækkes ved, at man på forhånd melder sig
til gudstjeneste.

Heller ikke **pkt. 4 og 5, forslagets § 42**, hvorefter man kan nægte ventepenge til personer, der tidligere
under strafudståelse har afvist tilbud om beskæftigelse, virker rimelig. Se bemærkningerne side 17, hvor-
efter det er Kriminalforsorgens indtryk, at de pågældende indsatte bevidst misbruger den gældende ord-
ning til at skaffe sig vederlag for beskæftigelse i perioder, hvor der ikke er beskæftigelsesmuligheder,
uden at de reelt ønsker beskæftigelse. Ordningen rammer både dem, om hvem man mistænker misbrug,
og de, der tilfældigvis får et reelt ønske om beskæftigelse på et tidspunkt, hvor institutionen ikke kan
tilbyde beskæftigelse, efter at den pågældende indsatte tidligere har afslået et beskæftigelsestilbud.

Det må påhvile Kriminalforsorgen at sørge for, at der er relevant beskæftigelse til alle, der vil have det,
og det påhviler Justitsministeren og Folketinget at sørge for, at fængslerne ikke er så overfyldte, at der
ikke kan tilbydes beskæftigelse.

Pkt. 7, forslagets § 50, forhindrer en indsat i at få en afgørelse om udgang, såkaldt "udgangskarantæne",
ikke alene, hvis der har været misbrug, men også hvis tilladelsen er blevet tilbagekaldt på grund af fare

for misbrug. Det er efter bestyrelsens opfattelse betænkeligt, at den indsatte ikke kan få en afgørelse om udgang på grund af det noget upræcise begreb "fare for misbrug".

Pkt. 8, forslaget § 54, opdeler retten til at have børn hos sig under afsoningen. Den almindelige aldersgrænse sættes ned fra 3 til 1 år, og så har man udarbejdet et stk. 2 om børn mellem 1-3 år, hvor man tilføjer en betingelse om, at institutionen skal finde, at forholdene i institutionen er forenelige med hensynet til barnet.

Det er bestyrelsens opfattelse, at det påhviler Kriminalforsorgen at have institutioner, hvor det er forsvarligt, at mødre kan have deres børn med sig op til 3 år. Den aldersgrænse er fastsat fra gammel tid, idet man mener, at barnet over den alder lægger mærke til, at det selv og mor er i fængsel. Det er der ikke grund til at lave om på. Afsoningsstederne har man i praksis koncentreret til at være Ringe, Møgelkær eller Hørsørød, bem. side 24f. Grunden til, at man vil lave reglerne om, er ifølge Kriminalforsorgen, at miljøet i fængslerne generelt har ændret sig - man spørger sig, om det også gælder de pågældende mødreafdelinger.

Model II om, at det er de sociale myndigheder, der skal finde, at forholdene i institutionen er forenelige med hensynet til barnet, kan give anledning til betænkeligheder, idet man kan forestille sig en noget uensartet praksis i de forskellige kommuner.

Pkt. 10, forslaget § 57, drejer sig om de indsattes kontakt med omverdenen. Bestyrelsen har ingen bemærkninger til forslaget vedrørende de lukkede institutioner, men kunne ønske, at det blev fastslået, at indsatte i åbne anstalter har ret til at føre telefonsamtaler, ikke blot i det omfang, det er praktisk muligt, jfr. den nugældende § 57, stk. 1.

Pkt. 12, forslaget § 63, giver mulighed for at udelukke de indsatte fra fællesskab i op til 5 dage, hvis det undtagelsesvist er nødvendigt for at beskytte den pågældende mod overgreb.

Det påhviler Kriminalforsorgen at beskytte de indsatte mod overgreb gennem hensigtsmæssigt valg af afsoningssted, ikke ved - mod deres vilje - at anbringe dem i enecelle. Bestyrelsen opfatter imidlertid det foreslåede som en forbedring for de truede indsatte, der under de gældende regler forgæves har klaget over længere enerumsanbringelser.

Pkt. 13, forslaget § 63, er på papiret et fremskridt. Her bestemmes det, at andre former for enerumsanbringelse ikke må overstige 3 mdr., dog med en katteløse om, at Direktoratet for Kriminalforsorgen kan tillade overskridelse af de 3 måneder, og her er der så ingen tidsgrænse. Der har været nedsat en særlig arbejdsgruppe, der skulle undersøge mulighederne for at begrænse brugen af udelukkelse af indsatte fra fællesskab. Arbejdsgruppen afgav rapport den 1/9 2010. Rapporten har ikke været sendt til høring.

Bestyrelsen finder ikke, at det har den store betydning med tidsgrænsen, hvis den kan overskrides. Det er i praksis i dag således, at Kriminalforsorgen gennem regler om indrapportering er inde over de længerevarende enerumsanbringelser. Efter bemærkningerne side 32 er det undtagelsen, at udelukkelse fra fællesskab udstrækkes i længere tid end 3 måneder, idet der sjældent er behov herfor, bortset fra særlig farlige og undvigelsestruede indsatte.

Det fremgår af den kommenterede straffuldbyrdelseslov fra 2003, at man tidligere har overvejet i bet. 1181/1989, at en afgørelse om udelukkelse fra fællesskab i mere end 4 sammenhængende uger skulle være omfattet af den særlige adgang til domstolsprøvelse efter Straffuldbyrdelseslovens § 112. Spørgsmålet blev indgående drøftet i Straffelovsrådet, hvis flertal imidlertid afviste domstolsprøvelse, hvilket blev lovens resultat. Man henviser til bet. 1355/1998, side 60-84.

Bestyrelsen har tidligere henvendt sig til Justitsministeriet i anledning af den vedtagne straffuldbyrdelseslov fra 2000.

Der henvises til nedenstående brev af 19. september 2000:

"19. september 2000

TR/HM
J.nr. 70442-32

Vedrørende lov nr. 428 af 31. maj 2000 om ændring af retsplejeloven og straffeloven og lov nr. 432 af samme dato om fuldbyrdelse af straf m.v.

I forbindelse med vedtagelsen af ovennævnte love er der ikke indført en adgang til domstolsprøvelse af den form for isolation, der består i enrumsanbringelse efter bestemmelse truffet af vedkommende anstalt eller Direktoratet for Kriminalforsorgen.

Enrumsanbringelse er i praksis det samme som isolation, og der er derfor ikke tvivl om, at enrumsanbringelse kan medføre de samme skadevirkninger, som er påvist i forbindelse med isolation.

På den baggrund er det ikke rimeligt, at der ikke er indført en mulighed for domstolsprøvelse af dette begreb, og Landsforeningen skal derfor opfordre Justitsministeriet til at udarbejde et lovforslag herom.

Jeg vedlægger til orientering kopi af uddrag af Internetavisen Jyllands-Posten for den 15. august 2000.

Det bemærkes, at såvel et mindretal i Straffelovrådet som Advokatrådet og Landsforeningen af Beskikkede Advokater forud for lovenes vedtagelse argumenterede for, at der skulle være adgang til domstolsprøvelse af beslutninger om (bl.a.) enrumsanbringelse. Den opfattelse, Straffelovrådets flertal har givet udtryk for harmonerer ikke godt med de intentioner, der ligger bag lov nr. 428 af 31. maj 2000 om ændring af retsplejeloven om bl.a. varetægtsfængsling i isolation. Med denne lov blev der indført begrænsninger i adgangen til at varetægtsfængsle i isolation, og retssikkerhedsgarantierne i forbindelse med afgørelse om isolation blev øget. Baggrunden herfor var bl.a. oplysninger om, at varetægtsfængsling i isolation sammenlignet med ikke-isolation indebærer en belastning og risiko for forstyrrelse af det psykiske helbred. Endvidere havde Europarådets Torturkomite bl.a. anbefalet, at anvendelse af isolation kun bør finde sted, når det er absolut nødvendigt, at en afgørelse om forlængelse af isolation bør træffes skriftligt og ud fra det generelle princip, at enhver anbringelse i isolation skal være så kortvarig som mulig og at afgørelse om isolation og forlængelse af isolation træffes skriftligt.

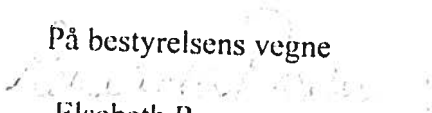
De eksempler, der er omtalt i Internetavisen Jyllands-Posten for den 15. august 2000, viser, at der er et klart behov for en domstolsprøvelse af enrumsanbringelse.

Kopi af denne skrivelse er samtidig hermed sendt til Folketingets Retsudvalg og til Advokatrådet.

Med venlig hilsen Thomas Rørdam"

Bestyrelsen finder forsat, at der bør være mulighed for domstolsprøvelse af enerumsanbringelse.

På bestyrelsens vegne

Elsebeth Rasmussen

INSTITUT FOR
MENNESKERETTIGHEDER

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Strafferetskontoret
jm@jm.dk

STRANDGADE 56
DK-1401 KØBENHAVN K
TEL. +45 32 69 88 88
FAX +45 32 69 88 00
CENTER@HUMANRIGHTS.DK
WWW.MENNESKERET.DK
WWW.HUMANRIGHTS.DK

DATO 2. september 2011
J.NR.
540.10/25923/SWG

Høring over udkast til forslag til lov om ændring af straffuldbyrdsloven og retsafgiftsloven (Revision af straffuldbyrdsloven)

Justitsministeriet har ved e-mail af 3. august 2011 anmodet om Institut for Menneskerettigheds eventuelle bemærkninger til udkast til forslag til lov om ændring af straffuldbyrdsloven og retsafgiftsloven (Revision af straffuldbyrdsloven).

Instituttet har følgende bemærkninger:

1. Adgang til gudstjeneste

Med lovforslaget foreslås det blandt andet, at institutionen skal kunne nægte en gruppe af indsatte adgang til en gudstjeneste og andre religiøse handlinger, hvis ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn gør det påkrævet. Forslaget er navnlig møntet på situationer, hvor det f.eks. på grund af pladsmangel eller indsattes forskellige gruppetilhørsforhold ikke er ordens- og/eller sikkerhedsmæssigt forsvarligt at tillade alle de indsatte, som ønsker det, at deltage i gudstjenesten. Det foreslås endvidere, at indsatte, som ikke kan deltage i en gudstjeneste på grund af en begrænsning af antallet af deltagere, skal tilbydes at overvære gudstjenesten via elektroniske medier. Der henvises til den foreslåede bestemmelse i 35, stk. 1, 2. pkt.

Institut for Menneskerettigheder skal bemærke, at begrænsninger i en indsats adgang til at praktisere sin religion kan udgøre indgreb i retten til religionsfrihed, som er beskyttet i blandt andet artikel 9 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK). Indgreb i rettigheder beskyttet i artikel 9 kan foretages, hvis der er klar lovhjemmel hertil, og indgrebet er begrundet i et legitimt hensyn og er nødvendigt, herunder proportionalt.

Institut for Menneskerettigheder skal endvidere henvise til Europarådets Ministerkomité's Rekommandation Rec(2006)2 om De Europæiske Fængselsregler, regel 29.1 og 29.2, hvoraf følgende fremgår:

" 29.1 De indsatte har ret til at tænke frit og til samvittigheds- og religionsfrihed skal respekteres.

29.2 Opholdsvilkårene skal så vidt muligt organiseres således, at de indsatte kan praktisere deres religion og følge deres tro, deltage i gudstjenester eller møder, der ledes af godkendte repræsentanter for den pågældende religion eller tro, modtage ukontrollerede besøg af disse repræsentanter for deres religion eller tro samt have bøger eller litteratur vedrørende deres religion eller tro i deres besiddelse."

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler på den baggrund, at forslaget justeres således, at den enkelte institution frem for at begrænse antallet af deltagere til en gudstjeneste skal søge at iværksætte flere (eventuel kortere) gudstjenester med mindre grupper, jf. herved blandt andet EMRK artikel 9 samt Europarådets Ministerkomité's Rekommandation Rec(2006)2 om De Europæiske Fængselsregler, regel 29.1 og 29.2.

2. Børn i fængsler

Med lovforslaget foreslås det blandt andet at ændre den gældende bestemmelse i straffuldbyrdslovens § 54 således, at en indsat har ret til at have sit barn under 1 år i institutionen, hvis den indsatte selv er i stand til at passe barnet, jf. den foreslåede bestemmelse i § 54, stk. 1. Endvidere har en indsat ret til at have sit barn på over 1 år, men under 3 år hos sig i institutionen, hvis den indsatte selv er i stand til at passe barnet, og forholdene i institutionen er forenelige med hensynet til barnet, jf. den foreslåede bestemmelse i § 54, stk. 2.

Det fremgår af lovforslaget, at Justitsministeriet på baggrund af de indkomne høringssvar vedrørende lovudkastet vil tage stilling til, hvorvidt institutionen selv (model 1 i lovudkastet) eller de sociale myndigheder (model 2 i lovudkastet) skal foretage vurderingen af, om forholdene i den pågældende institution er forenelige med hensynet til barnet, jf. de to foreslåede modeller til § 54, stk. 2.

Det fremgår endvidere af lovforslaget, at vurderingen af, hvorvidt en indsat selv er i stand til at passe barnet, fortsat (som det er i dag) skal indeholde en vurdering af, om opholdet i institutionen hos den indsatte er foreneligt med hensynet til barnet. Denne vurdering påhviler de sociale myndigheder.

Institut for Menneskerettigheder skal bemærke, at begrænsninger i en forælders adgang til at have sit barn hos sig under afsoning i fængsel kan udgøre indgreb i retten til privat- og familieleiv, som er beskyttet i blandt andet EMRK artikel 8. Indgreb i rettigheder beskyttet i artikel 8 kan foretages, hvis der er klar lovhjemmel hertil, og indgrebet er begrundet i et legitimt hensyn og er nødvendigt, herunder proportionalt.

Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol (EMD) har ikke instituttert bekendt afsagt domme, der tager nærmere stilling til spørgsmålet om forældres adgang til at have børn med i fængsel. I sagen *Kleuver mod Norge* (klagesag 45837/99 med afgørelse af 30. april 2002) afviste EMD dog en klage fra en mor, der ikke fik lov til at have sin nyfødte søn hos sig i fængslet. EMD fandt ikke, at der var tale om en krænkelse af EMRK artikel 8 og afviste sagen. EMD henviste blandt andet til, at fængslets forhold ikke egnede sig til børn, og at de nationale myndigheder havde placeret barnet i et godt børnehjem i nærheden, hvor moderen besøgte ham ofte, og hvor personalet sørgede for, at han fik sin mors mælk. EMD fandt, at myndighederne havde gjort meget for, at kontakten mellem mor og søn kunne opretholdes, og at moderen ikke havde noget krav på, at myndighederne foretog specielle foranstaltninger for at sikre, at sønnen kunne være i det lukkede fængsel sammen med moderen.

Instituttet skal endvidere henvise til Europarådets Ministerkomitets Rekommandation Rec(2006)2 om De Europæiske Fængselsregler, regel 36.1, 1. pkt., hvoraf det fremgår, at "småbørn kun må være i fængsel sammen med en af sine forældre, hvis det er i overensstemmelse med disse børns tarv".

Endvidere fremgår det af FN's Børnekonvention artikel 3, stk. 1, at barnets tarv skal komme i første række i alle foranstaltninger vedrørende børn, hvad enten disse udøves af offentlige eller private institutioner for socialt velfærd, domstole, forvaltningsmyndigheder eller lovgivende organer. Af konventionens artikel 9, stk. 1, 1. pkt. fremgår det endvidere, at staterne skal sikre, at barnet ikke adskilles fra sine forældre mod deres vilje, undtagen når kompetente myndigheder, hvis afgørelse er undergivet retlig prøvelse, i overensstemmelse med gældende lov og praksis bestemmer, at en sådan adskillelse er nødvendig af hensyn til barnets tarv.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at det indskrives udtrykkeligt både i stk. 1 og stk. 2 i den foreslåede § 54, at det er en betingelse for barnets ophold i institutionen, at opholdet er i barnets bedste interesse (herunder at forholdene i institutionen er forenelige med hensynet til barnet bedste interesse), jf. herved

særligt FN's Børnekonventions artikel 3, stk. 1, og 9, samt Europarådets Ministerkomité's Rekommandation Rec(2006)2 om De Europæiske Fængselsregler, regel 36.1.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler endvidere, at det fremhæves udtrykkeligt i lovforslaget, at såfremt forholdene i den institution, hvor forælderen afsoner sin straf, ikke er forenelige med barnets bedste interesse, søges det så vidt muligt at omlacere forælderen til en egnet institution.
- Institut for Menneskerettigheder anbefaler endvidere, at der i dansk lovgivning udvikles et samlet sæt detaljerede retningslinjer for børns ophold i fængsler, og at dette regelsæt tager udgangspunkt i hensynet til barnets bedste interesse og definerer, hvilke omstændigheder der skal være til stede, for at opholdet i fængslet må anses for at være i barnets bedste interesse.

Instituttet skal i den forbindelse desuden henvise til Europarådets Ministerkomité's Rekommandation Rec(2006)2 om De Europæiske Fængselsregler, regel 36.2, 2. pkt., 36.2 og 36.3 (om småbørn), hvoraf følgende fremgår:

36.1, 2. pkt.: "De må ikke behandles som indsatte".

36.2: "I det omfang disse småbørn får lov til at være i fængslet sammen med en af deres forældre, skal der sørges for børnepasning med kvalificeret personale, hvor børnene kan opholde sig, når forældrene er optaget af aktiviteter, hvor børnene ikke kan være til stede."

36.3: "Der skal være særlige indkvarteringsforhold til sikring af disse småbørns velfærd."

Instituttet skal endvidere henvise til Europarådets Parlamentariske Forsamlings resolution 1663 (2009) om Kvinder i Fængsel, hvor det af pkt. 9.3-9.5 vedrørende Forsamlingens anbefalinger til staterne med hensyn til fængsling af mødre eller gravide kvinder fremgår:

"9.3. ensure that prison regimes and facilities are flexible enough to meet the requirements of pregnant women, breast-feeding mothers and prisoners whose children are with them;

9.4. ensure that, in situations where babies and young children in prison with their mother have to be separated from her, this is done gradually, so that the process is as painless and non-threatening as possible;

9.5. ensure that children staying in prisons with their mothers are given access to crèches outside the prison, offering them opportunities for socialisation with other children and alleviating the detrimental social effects of imprisonment on their personal development".

Instituttet skal endvidere henvise til Europarådets Parlamentariske Forsamlings rekommandation 1469 (2000) om Mødre og Babyer i Fængsel, hvor Forsamlingen i pkt. 5 anbefaler Ministerkomitéen til at opfordre staterne til blandt andet følgende:

5.i.: "to develop and use community-based penalties for mothers of young children and to avoid the use of prison custody;"

5.iii.: "to recognise that custody for pregnant women and mothers of young children should only ever be used as a last resort for those women convicted of the most serious offences and who represent a danger to the community;"

5.iv.: "to develop small scale secure and semi-secure units with social services support for the small number of mothers who do require such custody, where children can be cared for in a child-friendly environment and where the best interests of the child will be paramount, whilst guaranteeing public security;"

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at der i forbindelse med et barns ophold i fængsel sammen med en forælder tages hensyn til ovennævnte anbefalinger fra Europarådet.

Med hensyn til lovforslagets to modeller til hvilken myndighed, der skal foretage vurderingen af, om forholdene i institutionen er forenelige med hensynet til barnet, skal instituttet bemærke, at det afgørende efter instituttets opfattelse må være, at myndigheden har den fornødne faglige ekspertise – i form af psykologer, socialrådgivere, sundhedspersonale m.v. – til konkret at vurdere, om det er i det enkelte barns bedste interesse at tage ophold i den pågældende institution, herunder om forholdene i institutionen er forenelige med hensynet til barnets bedste interesse.

3. Udelukkelse fra fællesskab

Tidsgrænse

Med lovforslaget foreslås det endvidere i straffuldbyrdelseslovens § 63 at indsætte en tidsgrænse på 3 måneder for udelukkelse af indsatte fra fællesskab. Direktoratet for Kriminalforsorgen kan dog træffe afgørelse om udelukkelse fra fællesskab i mere end 3 måneder, såfremt der foreligger helt særlige omstændigheder. I så fald skal Direktoratet for Kriminalforsorgen være forpligtet til ugentligt at overveje at bringe udelukkelsen fra fællesskab til ophør. Der henvises til den foreslåede bestemmelse i § 63, stk. 9. Det bemærkes, at henvisningen i den foreslåede bestemmelse til stk. 7, 2. pkt., rettelig skal være en henvisning til stk. 8, 2. pkt.

Institut for Menneskerettigheder finder det positivt, at der indføres en tidsgrænse for udelukkelse af indsatte fra fællesskab, som alene kan fraviges i helt særlige tilfælde.

Instituttet skal imidlertid henvise til Europarådets Ministerkomité's Rekommandation Rec(2006)2 om De Europæiske Fængselsregler, regel 53. 4 (som vedrører særlige sikkerhedsforanstaltninger, såsom udelukkelse fra fællesskab), hvoraf følgende fremgår: "Anvendelsen af foranstaltningerne i det enkelte tilfælde skal godkendes af den kompetente myndighed for et bestemt tidsrum". Endvidere fremgår det af regel 53.5, at "en afgørelse om at forlænge det godkendte tidsrum kræver en ny godkendelse fra den kompetente myndighed".

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler på den baggrund, at forslaget om en tidsgrænse på 3 måneder for udelukkelse fra fællesskab justeres således, at afgørelse om udelukkelse fra fællesskab skal træffes for et bestemt tidsrum, som ikke i sig selv må overstige 3 måneder eller medføre, at den indsatte er udelukket fra fællesskab i mere end 3 sammenhængende måneder. (Uanset dette skal institutionen under udelukkelsen fortsat overveje ugentligt at bringe denne til ophør).
- Institut for Menneskerettigheder anbefaler endvidere, at forslaget om adgangen til i helt særlige tilfælde at forlænge en udelukkelse fra fællesskab ud over 3 måneder justeres således, at Direktoratet for Kriminalforsorgen i helt særlige tilfælde, hvor en indsat har været udelukket fra fællesskab i mere end 3 sammenhængende måneder, kan træffe afgørelse om yderligere udelukkelse fra fællesskab for et bestemt tidsrum. Endvidere skal Direktoratet for Kriminalforsorgen under den forlængede udelukkelse ugentligt overveje at bringe denne til ophør.

Klageadgang

Det følger af straffuldbyrdelseslovens § 111, stk. 1, at afgørelser, der i henhold til loven er truffet af de lokale kriminalforsorgsmyndigheder, politiet eller restanceinddrivelsesmyndigheden, kan påklages til justitsministeren (ved Direktoratet for Kriminalforsorgen).

Med lovforslaget skal afgørelser om udelukkelse fra fællesskab op til 3 måneder – som det også er i dag – træffes af institutionen, og disse afgørelser vil således kunne påklages til Direktoratet for Kriminalforsorgen, jf. straffuldbyrdelseslovens § 111, stk. 1.

Der vil endvidere være adgang til at klage over en sådan afgørelse til Folketingets Ombudsmand samt til at indbringe afgørelsen for domstolene efter grundlovens § 63.

Afgørelser om udelukkelse fra fællesskab ud over 3 måneder skal efter lovforslaget træffes af Direktoratet for Kriminalforsorgen, og disse afgørelser vil således ikke kunne påklages administrativt, jf. straffuldbyrdelseslovens § 111, stk. 1, modsætningsvis. Der vil alene være adgang til at klage over en sådan afgørelse til Folketingets Ombudsmand eller til at indbringe afgørelsen for domstolene efter grundlovens § 63.

Institut for Menneskerettigheder skal i den forbindelse bemærke, at artikel 13 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK) indebærer, at enhver, der har fået krænket en rettighed, som er beskyttet af EMRK, skal have adgang til et effektivt – såvel retligt som faktisk – retsmiddel. Heri ligger blandt andet, at en borger skal have adgang til prøvelse af et indgrebs lovlighed hos en uafhængig og upartisk myndighed, som skal kunne behandle substansen i sagen og om nødvendigt yde tilstrækkelig kompensation eller oprejsning.

I dommen *Ramirez Sanchez mod Frankrig* af 4. juli 2006 fandt Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol (EMD), at det udgjorde en krænkelse af EMRK artikel 13, jf. artikel 3, at klager – som havde siddet isolationsfængslet i 8 år og 2 måneder – havde været afskåret fra at få prøvet beslutninger om forlængelse af isolationsfængslingen.

Instituttet skal endvidere henvise til Europarådets Ministerkomité's Rekommandation Rec(2006)2 om De Europæiske Fængselsregler, regel 53.7, hvoraf det fremgår, at "enhver indsat, der udsættes for sådanne foranstaltninger (særlige sikkerhedsforanstaltninger, red.), har ret til at klage i overensstemmelse med bestemmelserne i regel 70". Af regel 70 fremgår det blandt andet, at "hvis en anmodning afslås eller en klage afvises, skal der gives den indsatte en begrundelse, og den indsatte skal have ret til at anke afgørelsen til en uafhængig myndighed", jf. regel 70.3.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler på den baggrund, at der med hensyn til afgørelser om udelukkelse fra fællesskab ud over 3 måneder truffet af Direktoratet for Kriminalforsorgen etableres en tilstrækkelig effektiv klageadgang, jf. herved EMRK artikel 13, jf. artikel 3.

Det bemærkes i den forbindelse, at domstolsprøvelse efter grundlovens § 63 indeholder en legalitetsprøvelse, dvs. en prøvelse af retsgrundlag, myndighedernes kompetence,

iagttagelsen af formelle forskrifter, og om afgørelsen er båret af usaglige hensyn (se i den forbindelse Højesterets dom U.2002.55/2 om enrumsanbringelse af strafafsoner). Domstolsprøvelse efter grundlovens § 63 indeholder imidlertid ikke en prøvelse af skønnet.

For så vidt angår Folketingets Ombudsmand har denne ikke kompetence til at ændre afgørelser og tildele erstatning.

Adgang til meningsfyldt social kontakt og jævnligt sundhedsfagligt tilsyn

Forskning tilsiger, at isolation (f.eks. i form af udelukkelse fra fællesskab) kan have alvorlige skadevirkninger – også efter kort tid.¹ Den væsentligste årsag til sådanne skadevirkninger er manglen på psykologisk meningsfyldt social kontakt.

Med lovforslaget ændres der imidlertid ikke ved de gældende regler om sundhedsfagligt tilsyn af indsatte udelukket fra fællesskab eller ved reglerne om disses adgang til meningsfyldt social kontakt. Det vil således fortsat være op til personalet løbende at være særlig opmærksom på, om indsatte, som er udelukket fra fællesskab i mere end 14 dage, har behov for øget personalekontakt, tilsyn af læge, herunder psykiater m.v. Endvidere skal indsatte, der har været udelukket fra fællesskab i mere end 14 dage, tilbydes regelmæssige og længerevarende samtaler med f.eks. præst, læge eller psykolog.

Institut for Menneskerettigheder er opmærksomt på, at en regel om skærpet sundhedsfagligt tilsyn i forbindelse med udelukkelse fra fællesskab kan møde modstand fra lægernes faglige organisationer, og Danmark har da også af samme grund taget forbehold for bestemmelsen i regel 43.2 i Europarådets Ministerkomité's Rekommandation Rec(2006)2 om De Europæiske Fængselsregler, hvorefter en læge eller sygeplejerske dagligt skal tilse indsatte, som er anbragt i isolation. Det er ikke desto mindre tilfældet, at det kan kræve sundhedsfaglig kompetence at kunne identificere eventuelle følgevirkninger af isolation, herunder udelukkelse fra fællesskab.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at der findes en løsning på, hvorledes der kan tages hensyn både til udelukkede indsattes behov for skærpet sundhedsfagligt tilsyn og til anerkendte lægeetiske principper.

---

¹ Se Peter Scharff Smith "The Effects of Solitary Confinement on Prison Inmates" i Michael Tonry (ed.) Crime and Justice, vol. 34, 2006. Heri henvises der bl.a. til en række skandinaviske og herunder danske studier, der omhandler både isolation under varetægt samt isolation af afsonere.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler endvidere, at der indføres en praksis som sikrer, at indsatte, der udelukkes fra fællesskab, har mulighed for at få adgang til tilstrækkelig psykologisk meningsfyldt social kontakt.

4. Andre forhold

Med lovforslaget er der tale om en lovbestemt 10-årig gennemgang og revision af hele straffuldbyrdsloven. Set i lyset af dette opfordrer Institut for Menneskerettigheder til, at man ud over de i lovforslaget nævnte forhold tillige overvejer at underkaste følgende temaer en menneskeretlig analyse og mulig revision:

- disciplinærstraffeprocessen (jf. regel 59 i Europarådets Ministerkomité's Rekommandation Rec(2006)2 om De Europæiske Fængselsregler)
- spørgsmålet om dobbelt strafforfølgning (jf. artikel 4 i tillægsprotokol 7 til EMRK)
- indsattes klageadgang (jf. EMRK artikel 13 og Europarådets Ministerkomité's Rekommandation Rec(2006)2 om De Europæiske Fængselsregler)
- børn af fængslede ret til besøg og omfanget af disse besøg (varetages hensynet til barnets bedste interesse i tilstrækkelig grad)

Der henvises til sagsnr. 2011-730-1367.

Med venlig hilsen

Jonas Christoffersen
Direktør

RETSPOLITISK FORENING

HØRINGSSVAR

fra Retspolitisk Forening

vedrørende udkast til udkast til forslag til lov om ændring af straffuldbydelsesloven
(Revision af straffuldbydelsesloven)

Justitsministeriets sagsnummer 2011-730-1367

Nye forslag:

Af sfbl. kap. 7 omkring valg af afsoningsinstitution mv. og senere overførsel mellem afsoningsinstitutioner skal skånsomhedsprincippet (proportionalitetsprincippet) lægge til grund ved valg af fængselstype. Af faglitteraturen henvises der til bet. 1181/1989 (Engbo 2005:106). Det meget vigtige proportionalitetsprincip er med andre ord ikke skrevet ind i lovtæksten til sfbl. kapitel 7 men fremgår alene af en betænkning af ældre dato.

Omkring overførsler af indsatte jf. § 26 er der lovhjemmel til at overføre indsatte mellem ensartede afsoningsinstitutioner fx fra et lukket fængsel til et andet, hvis en række omstændigheder gør sig gældende. Det fremgår heller ikke af denne lovtækt, at det meget afgørende proportionalitetsprincip skal indgå i hver enkelt afgørelse omkring overførsler af indsatte.

Proportionalitetsprincippet bør – ligesom det er tilfældet i sfbl. kap. 10 om indgreb over for den indsatte – indskrives i lovtæksten til sfbl. kapitel 7.

Kommentar til Justitsministeriets fremførte forslag:

Ad. 3.1. Om Justitsministeriets overvejelser ang. placering jf. sfbl. § 23 er det forslået, at nærhedsprincippet kan fraviges i tilfælde, hvor placering "kan stride mod retsfølelsen". Dette vedrører fx tilfælde, hvor dømte fra samme sag placeres samme sted og hvor de derfor kan "minde" hinanden om kriminaliteten. Justitsministeriet stiller forslag om at indføre en "opsamlingsbestemmelse", der omfatter tilfælde, hvor nærhedsprincippet kan fraviges. Justitsministeriet bemærker hertil, at det efter deres opfattelse ikke er muligt, at opremse alle de tilfælde, der kan gøre sig gældende i forhold til at fravige nærhedsprincippet. Det vigtige princip i forhold til placering nærhedsprincippet tænkes i fremtiden at kunne fraviges af alle tænkelige årsager og herunder retsfølelsen. Det er betænkeligt, at justitsministeriet anvender det

omdiskuterede begreb retsfølelsen som argument for fravigelse af et så vigtigt et princip som nærhedsprincippet – og RPF kan bestemt ikke anbefale, at det sker. Hvis retsfølelsen imidlertid tillægges så stor betydning i forhold til placering, bør begrebet derfor skrives ind i lovforslaget og ikke alene i bemærkningerne til forslaget.

Ad 3.2. Justitsministeriet stiller forslag om at give mulighed for at begrænse antallet af deltagere til kirkelige handlinger i fængslet. Det skal bemærkes, at såvel nationale som internationale undersøgelser af fængselsamfundet viser, at interessen fra de indsatte i at deltage i gudstjenester og andre religiøse handlinger i fængslet ofte er meget stor og har en positiv effekt på fængslets sociale klima. Det skyldes ikke mindst de kollektive aktiviteter, der foregår under gudstjenesten såsom korsang, fælles bøn mv. (Clear & Sumter 2002; Minke 2010). Den nuværende lovgivning giver lovhjemmel til at nægte enkelte indsatte i at deltage i gudstjenesten, hvor det stillede lovforslag giver mulighed for at "nægte grupper af indsatte" i at deltage. Justitsministeriet skriver i den forbindelse, at "udvælgelsen af de indsatte, som rammes af en eventuel begrænsning af antallet af deltagere, vil ske ud fra objektive og saglige kriterier, herunder således at ikke altid den samme indsatte eller de samme grupper af indsatte vil blive nægtet at deltage i gudstjenesterne mv." Grupper af indsatte kan meget vel omfatte et helt fængselsafsnit. Indsatte har ofte ikke mulighed for at bestemme, hvor de placeres i fængslet. Dette kan medføre, at en indsat begrænses i sin deltagelse i gudstjeneste alene på grund af placering. Lovforslaget må derfor anses betænkeligt både af hensyn til den indsatte og fængslets sociale klima generelt, og spørgsmålet er endvidere, om lovforslaget om "at begrænse grupper af indsatte" i at deltage i gudstjeneste i fængslet strider imod Europarådets Ministerkomité's rekommandation REC (2006)2 om De Europæiske Fængselsregler bestemmelse 29.2, hvor det understreges, at "opholdsvilkårene skal så vidt muligt organiseres således, at de indsatte kan praktisere deres religion og følge deres tro."

Ad. 3.3. Justitsministeriet skriver, at det er kriminalforsorgens indtryk, at nogle indsatte i arresthusene bevidst misbruger den gældende ordning om beskæftigelse til at skaffe sig vederlag for beskæftigelse i perioder, hvor der ikke er beskæftigelsesmuligheder, uden at de reelt ønsker beskæftigelse. Med henblik på at modvirke et sådant misbrug foreslås det, at hvis de indsatte fremsætter ønske om beskæftigelse på et tidspunkt, hvor institutionen ikke har mulighed for at tilbyde beskæftigelse, ikke skal modtage vederlag for beskæftigelse i en kortere periode, hvis de pågældende indsatte tidligere har afvist tilbud om beskæftigelse. En indsat i arresthus kan imidlertid være i en sådan økonomisk situation, at den pågældende ikke er afhængig af vederlag på et bestemt tidspunkt. Det kan for eksempel dreje sig om, at den indsatte støttes økonomisk af venner og/eller pårørende. Situationen kan imidlertid ændre sig for den indsatte – varetægtsfængsling trækker ud og venner/familie har ikke længere råd til at støtte den indsatte, hvorfor det kan være nødvendigt for ham at påtage sig arbejde/modtage vederlag under fængslingen. Ifølge det vedtagne forslag vil det ikke længere være muligt for den indsatte at påtage sig arbejde/modtage vederlag, fordi han allerede har sagt nej en gang. Denne bestemmelse kan opfattes i strid med almindelige samfundsrelationer, hvor en borger altid kan sige nej til et arbejde og ikke modtage nogen form for vederlag for så på et senere tidspunkt at melde sig klar til arbejdsmarkedet igen.

Anvendt litteratur:

Clear, Odd R. & Sumter, Melvina L. (2002), "Prisoners, Prison, and Religion: Religion and Adjustment to Prison" i *Religion, the Community, and the Rehabilitation of Criminal Offenders*. The Haworth Press, Inc.

Direktoratet for Kriminalforsorgen (2009), *Statistik 2009*, Direktoratet for Kriminalforsorgen, København.

Engbo, Hans Jørgen (2005), *Straffuldbyrdelsesret*. Jurist og Økonomforbundets forlag. København. Danmark.

Minke, Kjær Linda (2010), *Fængslets indre liv*, Ph.d. afhandling, Det Juridiske Fakultet, Københavns Universitet.

København, d. 6. september 2011

Bjørn Elmquist
formand

Linda Kjær Minke
ph.d., cand. scient. soc.

DET KRIMINAL
PRÆVENTIVE RÅD

Att.: Ole Hasselgaard
Strafferetskontoret
Justitsministeriet
Slotholmsgade 10

Odinsvej 19, 2
2600 Glostrup

Tlf. 45 15 36 50
Fax 45 15 01 39

dkr@dkr.dk
www.dkr.dk

Høring over udkast til forslag til lov om ændring af straffuldbyrdesloven (Revision af straffuldbyrdesloven)

Hermed Det Kriminalpræventive Råds (DKR) høringsvar efter Justitsministeriets anmodning per e-mail 21. juli 2011.

19. august 2011

DKR-nummer:

Det fremgår af lovforslaget, at der af sikkerhedsmæssige grunde er behov for opstramninger af straffuldbyrdesloven. DKR anerkender dette behov, men vi skal samtidig påpege, at en vigtig form for forebyggelse er at undgå, at afsonere recidiverer, og at dette lovforslag ikke bør stille sig i vejen for resocialiserende tiltag.

Sagsbehandler:

KBH

Direkte tlf.:

45 15 36 62

kbh@dkr.dk

Den bedste metode til at afholde afsonere fra at fortsætte kriminalitet er ved at ruste dem til at blive en del af samfundet igen. Det kan blandt andet ske gennem uddannelse, arbejde og ved tilvænning til livet udenfor murene via udgangstilladelser.

De fleste af ændringsforslagene udgør forringelser i forhold til resocialisering, og DKR foreslår derfor, at lovforslaget følges op af kompenserende resocialiserende indsatser i forhold til de afsonere, der i særlig grad bliver ramt af skærpelserne.

Venlig hilsen
Søren Skovbo Nielsen
Kommunikationschef

NOTAT

Justitsministeriet
Slotsholmen 10
1216 København K
Att: Ole Hasselgaard

DANSKE
REGIONER

23-08-2011

Sag nr. 09/2962

Dokumentnr. 40907/11

Laura Toftegaard Pedersen

Tel. 3529 8360

E-mail: lto@regioner.dk

Høringsvar vedr. ændring af straffuldbyrdelsesloven

Danske Regioner modtog d. 21. juli 2011 høring over udkast til forslag til lov om ændring af straffuldbyrdelsesloven (Revision af straffuldbyrdelsesloven).

Danske Regioner har ingen kommentarer til de foreslåede ændringer af straffuldbyrdelsesloven, idet ændringerne kun gælder for personer, der udstår almindelig straf i kriminalforsorgens institutioner, hvor kriminalforsorgen har ansvaret for straffuldbyrdelsen.

Med venlig hilsen

Laura Toftegaard Pedersen

Justitsministeriet

jm@jm.dk

Den 1. september 2011

Ref.: KRL

Sagsnr.: 1101-0154

Høring vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af straffuldbyrdelsesloven (Revision af straffuldbyrdelsesloven)

Dansk Sygeplejeråd finder det positivt, at lovens § 23, stk. 2, ændres, sådan at bestemmelsen om straffuldbyrdelsessted kan fraviges for at undgå, at den dømte afsoner i en institution i tilfælde, hvor den dømte har begået strafbart forhold mod en ansat, der gør tjeneste i institutionen, eller dennes nærstående.

Denne ændring vil være til gavn for de ansatte i institutionerne herunder sygeplejersker.

Med venlig hilsen

Grete Christensen

Formand

DANSK SYGEPLEJERÅD

The Danish Nurses' Organization

Sankt Annæ Plads 30
Postboks 1084
DK-1008 København K

Ekspedition:
Mandag-torsdag 10.00-16.00
fredag 10.00-15.00

Tlf. +45 33 15 15 55
Fax +45 33 15 24 55

dsr@dsr.dk
www.dsr.dk

Ebru Abay

Fra: \$Retslaegeraadet (956retslaegeraadet)

Sendt: 1. august 2011 14:44

Til: Justitsministeriet

Emne: 00SV: Høring over udkast til udkast til forslag til lov om ændring af straffuldbyrdelsesloven (Revision af straffuldbyrdelsesloven)

Til Justitsministeriet

På Retslægerådets vegne skal jeg herved meddele, at rådet ikke finder grundlag for at udtale sig om det fremsendte udkast til forslag til lov om ændring af straffuldbyrdelsesloven, idet forslaget ikke direkte ses at have relevans for rådets arbejde.

På Retslægerådets vegne
Med venlig hilsen

Henning Hansen
Sekretariatsleder

Retslægerådet
Blegdamsvej 6,
2200 København N
Tlf. 35 37 33 22
Tlf. direkte 35 20 00 71
e-mail: Henning.hansen@retslaegeraadet.dk

Fra: Justitsministeriet

Sendt: 21. juli 2011 08:40

Til: 'samfund@advokatsamfundet.dk'; 'sl@sl.dk'; 'dsr@dsr.dk'; 'dj@journalistforbundet.dk'; 'foa@foa.dk'; 'redbarnet@redbarnet.dk'; Hanne Margrethe Duus (304hmd); 'dommerforeningen@gmail.com'; 'charlotte.vangsgaard@rh.regionh.dk'; \$Retslaegeraadet (956retslaegeraadet); 'hoeringer@dommerfm.dk'; 'dkr@dkr.dk'; 'post@procesbevillingsnaevnet.dk'; 'ds@socialrdg.dk'; 'dp@dp.dk'; 'kff@kff.dk'; 'krim@krim.dk'; 'sa1@ankl.dk'; 'ledelsessekretariat@politi.dk'; 'amnesty@amnesty.dk'; 'bjorn.elmquist@advokathca.dk'; 'brd@brd.dk'; Anne Marie Heckscher (205amh); 'ff@faengselsforbund.dk'; 'mail@politiforbundet.dk'; 'rigsadvokaten@ankl.dk'; 'gat001@politi.dk'; 'mail@danskeadvokater.dk'; 'dadl@dadl.dk'; 'jka001@politi.dk'; 'regioner@regioner.dk'; 'post@retssikkerheds-fonden.dk'; 'medierne@medlerne.dk'; Jeppe Ellegaard (729jke); 'bsf@boernesagen.dk'; 'center@humanrights.dk'; 'ast@ast.dk'; 'fsd@rk.dk'; 'bkf@bkchefer.dk'; 'er@homannlaw.dk'; 'kl@kl.dk'; Annelise Brok (306alb); 'ast@ast.dk'

Emne: Høring over udkast til udkast til forslag til lov om ændring af straffuldbyrdelsesloven (Revision af straffuldbyrdelsesloven)

JUSTITS

Justitsministeriet

Tlf.: 7226 8400
Mail: jm@jm.dk

Slotsholmsgade 10
1216 København K
7226 8400
www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

02-08-2011

Red Barnet
Save the Children Denmark

Justitsministeriet
Strafferetskontoret
Slotholmsgade 10
1216 København K

31. august 2011

Vedrørende høring over udkast til forslag til lov om ændring af straffuldbyrdelsesloven (Revision af straffuldbyrdelsesloven)

Tak for muligheden for at kommentere på lovforslaget. Red Barnet har valgt alene at kommenterer på lovforslagets punkter 8, 9a og 9b, der vedrører spørgsmålet om børns muligheder for at følge deres forældre under afsoningen og de vilkår, der skal sikre varetagelse af barnets bedste.

Barnet har ret til at blive opdraget af sine forældre for så vidt, det ikke er til skade for barnet og staten har pligt til støtte forældrene i at dette kan ske gennem udvikling af institutioner, ordninger og tjenesteydelser til omsorg for børn, jf. Børnekonventionens artikel 18 og 20. Opfyldelsen af dette kræver en afvejning af barnets behov for etablering og fastholdelse af den nødvendige tætte relation til sin forælder, for så vidt forælderen magter det og hensynet til sikre og trygge omgivelser. Det kræver en samlet afvejning af, hvad der er til barnets bedste og det kræver børnefaglig ekspertise. **På den baggrund peger Red Barnet på model 9b**, hvor det er de sociale myndigheder, som beslutter, hvad der er til barnets bedste. De sociale myndigheder besidder den nødvendige børnefaglige ekspertise og foretager løbende vurderinger af barnets bedste. I en sådan samlet vurdering forudsættes selvfølgelig, at fængselsledelsen vurderer af det aktuelle miljø i det pågældende fængsel at indgå. Red Barnet mener imidlertid, at de sociale myndigheder skal vurdere det bedste for alle børn, der ønskes at følge forældre til afsoning. Dvs. at **det bør gælde for børn fra 0-3 år**. Også 0-1 års børn har krav på en barnets bedste vurdering.

Afslutningsvis vil Red Barnet påpege, at børn har ret til en opvækst, hvor de ikke trues på deres velfærd. Det gælder bl.a. en opvækst med mulighed for at opbygge og fastholde en tæt relation til deres forældre – også når deres forældre skal afsone en fængselsstraf. Det er myndighedernes pligt at sikre trygge bo- og besøgsfaciliteter indenfor fængselsvæsnets rammer, hvor dette kan udfolde sig. Børn skal ikke straffes for forældres kriminelle handlinger.

Kontakt: Seniorkonsulent Bente Ingvarsen, mail: bi@redbarnet.dk, tlf. 34248530/ 24242686

Børnerådet

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 K.

1. september 2011
sgh

Vedr. forslag til revision af straffuldbyrdelsesloven

Børnerådet tager alene stilling til de foreslåede ændringer i udkastets pkt. 8, 9a og 9b.

I Børnerådets supplerende rapport til FN's Børnekomite fra maj 2009 anbefaler rådet bl.a., at der iværksættes en tværfaglig indsats og vidensdeling mellem politi, Kriminalforsorgen og socialforvaltningen for at sikre helhed og kvalitet i kontakten med og tilbud til indsatte familier og børn. Videre finder rådet, at afsoningsformer, der begrænser adskillelsen mellem forældre og barn, og som vægter den familiære resocialisering, bør prioriteres.

Børnerådet har tidligere udtrykt generel bekymring ved spørgsmålet om små børn i fængsel og på den baggrund anbefalet, at alle relevante myndigheder med kendskab til institutionen, til den indsatte, *til det konkrete barn og til børn i almindelighed* inddrages i beslutningen efter § 54.

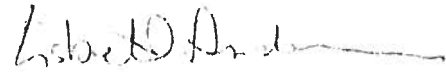
Rådet anbefaler, at myndighederne i forbindelse med beslutning efter § 54 lægger særlig vægt på, om der skal afsones i lukket eller åbent fængsel. Det kan være vanskeligt at forene det 1+ årige barns naturlige behov for bevægelsesfrihed og kontakt til andre med de forhold og regler, der naturligt må gælde i et lukket fængsel.

Ad model I og Model II: Børnerådet anbefaler i tråd med ovenstående og med tidligere anbefalinger en kombination af de to modeller, således at institutionen og de sociale myndigheder *samarbejder* om en beslutning efter § 54, at lovtæksten udtrykkelig nævner *barnets situation og habitus*, og at de sociale myndigheder løbende får adgang til at vurdere forholdene for barnet og barnets udvikling under afsoningen.

Børnerådet ser frem til, at evt. konsekvensændringer i besøgsbekendtgørelsen som følge af lovrevisionen sendes i høring.

Med venlig hilsen

Lisbeth Zornig Andersen
Formand for Børnerådet

Annette Juul Lund
Sekretariatschef

BØRNESAGENS FÆLLESRÅD

Emdrupvej 115A, 5. etage, 2400 København NV - tlf.: 24 62 62 29
fax: 70 23 54 00 - e-mail: bf@boernesagen.dk - www.boernesagen.dk

Justitsministeriet
Strafferetskontoret
Slotsholmen 10
1216 København K
Att. Randi Graabek

Den 30. august 2011

Høring vedr. udkast til forslag til lov om ændring af straffuldbyrdelsesloven – 2011-730-1367

Børnesagens Fællesråd takker for muligheden af at afgive høringssvar vedr. ovennævnte.

Børnesagens Fællesråd har valgt at fokusere på § 54, pkt. 9.a. og 9.b. og udtaler flg.:

Børnesagens Fællesråd anbefaler, at loven i § 54 tilføjes et nyt stk. svarende til pkt. 9.b., hvori en præcisering af de sociale myndigheders forpligtelse udmøntes i loven. Vi anser det for en styrkelse af barnets rettigheder, at de sociale myndigheder i hvert enkelt tilfælde skal tage stilling til de små børns evt. ophold sammen med en forælder under afsoning.

Børnesagens Fællesråd anbefaler endvidere, at man fjerner undergrænsen på 1 år.

Venlige hilsener

Inge Marie Nielsen
Sekretariatsleder

MEDLEMMER AF BØRNESAGENS FÆLLESRÅD:

KFBU - Kristelig Forening til Bistand for Børn og Unge
Foreningen af Danske Døgninstitutioner for Børn og Unge
Børneforeningen
Ungdommens Vel
LOS - Landsforeningen af opholdssteder, botilbud og skolebehandlingstilbud
TABUKA

FBU - ForældreLANDSforeningen
Daginstitutionernes Lands-Organisation
Foreningen Jysk Børneforsorg/Fredehjem
Ungdomsringen
KFUM's Sociale Arbejde i Danmark
Landsforeningen BoPam

Børn og Familier
Børns Vilkår
Mødrehjælpen
Barnets Hus
Red Barnet
Ungdommens Røde Kors
Foreningen Grønlandske Børn

Medlemsorganisationerne arbejder tilsammen med mere end 500.000 børn og unge

Andreas Emil Christensen

Fra: Merete Kjær Aagaard [mek@sm.dk]
Sendt: 26. oktober 2011 13:27
Til: Andreas Emil Christensen
Emne: Høringssvar vedr. udkast til forslag til lov om ændring af straffuldbyrdsloven (Revision af straffuldbyrdsloven) (Id nr.: 319021)

Vedr. høring over udkast til forslag til lov om ændring af straffuldbyrdsloven (Revision af straffuldbyrdsloven)

Kære Andreas

Social- og Integrationsministeriet har følgende bemærkninger til ændringen af straffuldbyrdsloven:

Af lovforslagets 8. punkt fremgår det, at Justitsministeriet har opstillet to mulige modeller for den vurdering af forholdene på afsoningsinstitutionen, som foreslås indført i forbindelse med en afgørelse om, hvorvidt en afsoner kan have sit barn hos sig under (en del af) afsoningen.

I model I lægges der for så vidt angår børn over 1 år, men under 3 år, op til, at indsatte har ret til at have barnet hos sig, hvis den indsatte - som hidtil - opfylder betingelsen om selv at være i stand til at passe barnet, og - som en ny betingelse - at institutionen i øvrigt skønner det forsvarligt, at barnet anbringes i den pågældende institution.

Model II svarer til model I med den modifikation, at det er de sociale myndigheder og ikke den pågældende institution, som skal vurdere, om forholdene i institutionen er forenelige med hensynet til barnet.

Social- og Integrationsministeriet vurderer, at model II er mest hensigtsmæssig. Begrundelsen er, at den vurdering af, hvorvidt barnets ophold i institutionen er forenelig med hensynet til barnet, ikke bør foretages isoleret fra en vurdering af forholdene på institutionen. Forholdene på institutionen kan således have betydning for vurderingen af forældrenes muligheder for at tage vare på barnet under afsoningen. Social- og Integrationsministeriet forudsætter i øvrigt, at Justitsministeriet afklarer spørgsmålet om evt. økonomisk kompensation til kommunerne med KL.

Afslutningsvis skal jeg beklage det sene svar.